

Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Pii, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & aliamundana excellentia fulgentibus, per Nos & dictam Sedem, ac cuiusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

22. Quod si forte alicui contra tenorem presentium talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto presumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, prout expedire noverimus, processuri.

23. Declarantes, ac protestantes quacumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, predictos excommunicatos sub presentibus comprehensos, nisi prius a praemissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra ecclesiasticam libertatem, ut praefertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, Ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publice revocaverint, & ex Archivis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quancumque tempore continuatam in praemissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apostolicae, ac S. R. E. undecumque, & quancumque quaesitis, vel querendis, nullatenus praedictari posse, aut debere.

24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cuiuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & praeminentiae fuerint, etiam si ut praemittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana praevaldeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a praedicta Sede ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriis derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdicti non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac praescriptionibus

quantumcunque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis scriptis, vel non scriptis, per quae contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

25. Quae omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, praesentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, ceteraque contraria quaecumque.

26. Ut vero praesentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiae Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut iis, quos processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

27. Insuper, ut processus, ut praesentes literae, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Praelatis ubilibet constitutis, per haec scripta committimus, & in virtute sanctae obedientiae districte praecipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios praesentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, ut si expedire viderint etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis maior populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christianifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

28. Ceterum Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, alique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Praelati, necnon Rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri seculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum praesentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

29. Volentes earundem praesentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo iudicis ordinarii Romanae Curiae, vel alterius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munis eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum

Ad publicam notitiam praedictos processus pervenire, & in valvis Ecclesiae affigi iubet.

Patriarchis Abbasibus &c. praecipit, ut praesentes literas, & processus publicent.

Curam animarum exercentes praesentium transumptum penes se tenere iubet.

Transumptum fides.

Hanc paginam contraeuntes puni.

Praedictis excommunicatis atque absolutionis beneficium impendere praesumentes excommunicat.

Declarat quicumque absolutionem praedictos excommunicatos non comprehendere nisi prius decreta & ordinationes revocaverint.

Contracta tollit.

torum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Idibus Aprilis, Pontificatus nostri Anno I.

XCVI.

Confirmatio Erektionis Montis Pietatis Civitatis Alexandrinae Provinciae Mediolanensis, cum indulto Directoribus, ut ratione rerum in ipso Monte pro tempore depositarum, exigere possint duo scuta pro centenatio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Directores, seu Regulatores Montis Pietatis, Civitatis Alexandrinae Provinciae Mediolanensis, quod alias cum nonnulli Cives ejusdem Civitatis, ut illius pauperum subventioni aliquatenus confulerent, & eos ab intollerabilibus usibus, quibus ab Hebraeis illic commorantibus vexabantur, eximerent, summam quatuor millium scutorum monetae illarum partium, vel circiter, ut exinde Mons Pietatis ad eorumdem Pauperum commoditatem institueretur, praestitissent, Vener. Frater Episcopus dictae Civitatis Montem supradictum sub directione Congregationis sexaginta primariorum ejusdem Civitatis Civium, cuius ipse Episcopus caput esse deberet, crexit.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat pro solutione salariorum Ministrorum Montis huiusmodi, qui pignorum, librorum, aliarumque rerum ipsius Montis curam gerunt, necnon pensionis Domus, ubi illa custodiuntur, aliquibus expensis opus sit, cumque ne idem Mons diminuat, impensas huiusmodi ab illis, qui pecunias a dicto Monte mutuas accipiunt, praestari oporteat: Nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, erektionem praefati Montis Pietatis, ut praemittitur factam, Apostolica auctoritate, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robor adicimus, ac Bull. Rom. Tom. VI. Pag. IV.

omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Praeterea quod de cetero ratione rerum, quas in dicto Monte pro tempore deponi contigerit, summa duorum scutorum pro quolibet centenatio, si tantumdem pro solvendis impensis praefatis erit necessarium, percipi, & exigi libere, & licite possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

§.3. Decernentes praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sique in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Montis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Apr. 1656. Pontificatus nostri Anno II.

XCVII.

Suppressio Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sit compertum, Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quae unum tantum habet Monasterium redactum ad paucos Canonicos regulares cum aliquibus hospitibus, seu membris, a primaevo instituto penitus deviasse, ac in Ecclesia esse prorsus inutilem, nec spem ullam esse, ut ad bonam frugem redigatur. Hinc est, quod Nos, quibus ex commissa Nobis divinitus agri Domini cura plantas inutiles ex illo extirpare providi patrisfamilias more incumbit.

§.1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eandem Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, una cum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore praesentium perpetuo extinguimus, supprimimus, & abolemus.

§.2. Ac universa ejusdem Congregationis suppressae bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Monasterium, ac Hospitia, seu membra huiusmodi,

Decretum irritans.

Contracta tollit.

Dat. die 24. Apr. 1656. An. II.

Motiva.

Congreg. Canonicor. Reg. S. Spiritus Venetiarum.

Omnia ejusdem Congreg. bona in opera pia convertit.

di, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id a Nobis, & Sede prædicta commissum fuerit, convertenda reservamus.

Summam pro victu personarum ejusdem Congr. conseruati.

§.3. Præterea personis dictæ Congregationis suppressæ, quæ nunc vivunt, & in eadem Congregatione professionem emisserunt, facultatem transeundi ad aliam, quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, ubi eas quo tempore morari contigerit, cum provisione earum singulis pro victu, & aliis necessariis in summa ducatorum centum, monetæ Venetæ currentis annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis provisum non fuerit, super certis bonis, aut redditibus Congregationis suppressæ hujusmodi per dictos locorum Ordinarios assignanda, tribuimus, & impertimur.

Ecclesiæ prædictæ Congr. cultum præstari jubet.

§.4. Postremo ne Ecclesiæ Congregationis suppressæ prædictæ debito destituatur servitio, sed factæ recte custodiantur, iidem Ordinarii locorum per præfatos committimus, & mandamus, ut Cappellanos deputent cum competenti mercede etiam super certa re de bonis prædictis assignanda, per quos Missarum, & alius oneribus satisfiat, ac ipsi Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur; utque ipsi Ordinarii inventarium tam sacræ, quam profanæ suppellectilis ad dictam Congregationem suppressam spectantis accurate conficiant, ac provideant, ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi, & donec a Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes præfatas literas etiam ex eo, quod Superiores, & alii Religiosi dictæ Congregationis suppressæ, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque, causæ propter quas eadem præfates emanarunt, adductæ, & verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo, quod in iisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quo, cumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controver-

siam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apertitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare posse, sed eandem præfates semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ac alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quavis causa, & instantia oblata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & defini debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quæsto non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Congregationis suppressæ hujusmodi, ejusque Monasterii, ac Hospitiorum, seu membrorum, & Ecclesiarum, etiam, juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præfatis pro plene & sufficienter expressis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§.7. Volumus autem, ut præsentium, transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo per-

personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Apr. 1656. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno II.

XCVIII.

Suppressio Ordinis Fratrum Cruciferorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Vineam Domini, quæ est ejus Ecclesia, curæ nostræ divinitus demandatam, omni studio, & industria colere jugiter fatigantes, muneris nostri esse arbitramur, ut vites Ordinum Religiosorum in ea provide plantatas, quæ primigenio regularis observantia vigore destitutæ in steriles labruscas degenerarunt, ex illo more seduli patrisfamilias evellamus, prout matura deliberatione prævia conspiciamus, in eodem Domino salubriter expedire.

Causæ hujus suppressionis.

§.1. Cum itaque jam pridem comperit sit, Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum, in quo non nisi quatuor Monasteria supersunt, quia ex viginti quinque Monasteriis, quibus dictus Ordo in universoni constabat, viginti, & unum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Instauranda*, suppressæ fuerunt, & cujus Fratres ad paucos sunt redacti, a primævo ejus Instituto penitus deviasse, & in Ecclesia Dei penitus esse inutilem, nec spem ullam esse, ut ad bonam frugem redigatur.

Ordinem Fratrum Cruciferorum abolit, ac suppressio.

§.2. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictum Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum una cum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuo extinguimus, supprimimus, & abolemus.

Bona ejusdem Ordinis in opera pia convertit.

§.3. Ac universa ejusdem Ordinis suppressi bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Conventus, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, opera pia per eos, quibus id a Nobis, & Sede præfata commissum fuerit, convertenda reservamus.

Fratribus Cruciferis facultatem ad aliam Religionem transeundi conseruati.

§.4. Præterea Fratribus dicti Ordinis suppressi, qui nunc vivunt, & in eodem Ordine professionem emisserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut

remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum ubi eos morari contigerit, cum provisione ipsorum singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monetæ Romanæ annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis provisum non fuerit, super certis bonis, aut redditibus Ordinis suppressi hujusmodi per eandem Ordinarios respective assignanda, tribuimus, & impertimur.

Ecclesiæ prædictæ Congr. cultum præstari jubet.

§.5. Postremo ne Ecclesiæ ejusdem Ordinis suppressi debito destituatur servitio, sed factæ recte custodiantur: prædictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiæ ipsæ sunt sitæ, per præfatos committimus, & mandamus, ut Cappellanos deputent cum competenti mercede etiam super certa re de bonis prædictis assignanda, per quos Missarum, & alius oneribus satisfiat, ac ipsi Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur; utque dicti Ordinarii inventarium tam sacræ, quam profanæ suppellectilis ad Ordinem suppressum hujusmodi spectantis accurate conficiant, ac provideant ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi, & donec a Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes præfatas literas etiam ex eo, quod Superiores, & alii Religiosi dicti suppressi Ordinis, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eadem præfates emanarunt adductæ, & verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in iisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quo, cumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis, & totalis læsionis, quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controver-

& non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & futuros in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria
revel.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon dicti suppressi Ordinis, ejusque Conventuum, & Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & servatis respectively habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio
rum fides.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. die 28.
Apr. 1656.
An. II.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno Secundo.

Ex Regest. in
Secret. Brev.

XCIX.
 Applicatio Bonorum in Statu Reipublicæ Venetorum existentium Ordinis Cruciferorum, & Congregationis Canonico-regularium S. Spiritus Venetiarum & parvorum Conventuum suppressorum eidem Reipublicæ pro subsidio contra Turcas.

Ven. Fratri Carolo Episcopo Aversan. nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolica Sedis in Dominio Venetorum Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater, salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. **N**uper Nos ex certis tunc expressis causis Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum, in quo non nisi quatuor Monasteria supererant, quia ex viginti quinque Monasteriis, quibus dictus Ordo in universum constabat viginti, & unum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Instauranda*, prius suppressa fuerant, necnon Congregationem Canonico-regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quæ unum tantum Monasterium reductum ad paucos Canonicos Regulares cum aliquot Hospitiis, sive membris habebat, una cum omnibus ipsorum Ordinis, & Congregationis, Dignitatibus, & Officiis ac Ministeriis, omnique Conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione extinximus, suppressimus, & abolevimus. Ac universa eorundem Ordinis, & Congregationis suppressorum respectively bona mobilia, & immobilia tam sacra, quam profana, Conventus, Monasterium, Hospitia, seu membra, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existerent, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usum, & opera pia per eos, quibus id a Nobis, & Sede prædicta commissum foret, convertenda reservavimus.

Referet sup.
pressionem Fra-
trum Cruci-
ferorum, &
Canon. Reg.
S. Spiritus Ve-
netiarum.

§.2. Præterea Fratribus Ordinis, & personis Congregationis suppressorum hujusmodi, qui, & quæ tunc vivebant, & in eisdem Ordine, seu Congregatione respectively professionem emisserant, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenirent receptores, aut remanendi in seculo in habitu clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, ubi eos morari contingeret, cum provisione eorundem Fratrum Ordinis suppressi prædicti singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monete Romanæ super certis bonis, aut redditibus ipsius Ordinis suppressi, personis vero dictæ Congregationis suppressæ pro victu, & aliis necessariis in summa ducatorum centum monete Venetæ currentis singulis super certis bonis, & redditibus ejusdem Congregationis suppressæ respectively annis singulis donec viverent, seu aliunde sufficienter eis provisorum non foret, per d. Ordinarios assignanda tribuimus, & impartiti sumus. Postremo ne Ecclesiæ dictorum Ordinis, & Congregationis suppressorum debito destituerentur servitio, sed factæ testæ custodirentur; iisdem Ordinariis locorum commissimus,

Sequitur re-
cessore prædi-
ctæ Const. or-
dines, & de-
terminationes

simus, & mandavimus, ut Cappellanos deputarent cum competenti mercede, etiam super certa re de bonis prædictis respectively assignanda, per quos Missarum, & alius oneribus satisfaceret, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservaretur: Utque ipsi Ordinarii Inventarium, tam sacra, quam profana suppellectilis ad Ordinem, & Congregationem suppressos prædictos spectantis accurate conficerent, ac providerent, ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus posset, nisi, & donec a Nobis, seu Sede prædicta aliter provideretur, & alias prout in binis nostris in simili forma brevis die 28. præsentis mensis Aprilis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & verbatim insertis haberi volumus, uberius continetur.

Bona suppressorum Regu-
larium appli-
cat in sub-
sidium Venetæ
Reipublicæ.

§.3. Ad hæc alias vigore memoratæ Constitutionis ejusdem Innocentii Prædecessoris in Statu Reipublicæ Venetorum, plures parvi Conventus diversorum Ordinum, & Congregationum tam Mendicantium, quam non Mendicantium suppressi remanserunt, quorum bona nullis certis usibus huc usque applicata fuerunt.

§.4. Cum autem, sicut dilecti filii nobiles viri Dux, & Reipublica prædictæ Venetorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi ab undecim annis citra bellum a Turcarum Tyranno sibi illatum pro defensione suarum ditionum sustinerent, nunc vero ejusdem Reipublicæ facultates dicti belli occasione ita accisæ sint, ut eidem bello imposterum propulsando non sint suffectura, ac proinde manifestum imminet periculum, ne Regnum Crætæ Christianum ab eodem Tyranno penitus occupetur nisi dicta Reipublica opportuno aliunde subsidio adjuvetur: Hinc est, quod Nos qui pro commissio Nobis a Domino curæ pastoralis officio, omnibus viribus, omnique studio aliud contendimus, ut res Christiana ab Infidelium invasionibus defendatur, & secunda conservetur, Reipublicæ prædictæ de alicujus subventionis auxilio in præmissis providere, ipsosque Ducem, & Reipublicam pro paterno nostro erga eos affectu specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula bona in statu memoratæ Reipublicæ Venetorum (exceptis sacris) existentia tam Ordinis Fratrum Cruciferorum, & Congregationis Canonico-regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quam parvorum Conventuum in eodem statu consistentium, ut præmittitur suppressorum in subsidium memorati Re-

gni Crætæ, & expeditionis contra Turcas prædictos, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo applicamus. Ac Tibi per easdem præsentibus committimus, & mandamus, ut per te ipsum, vel per Commissarios a te specialiter deputandos bona hujusmodi quamprimum vendas, detractis tamen prius detrahendis tam pro alimentis Religiosorum, nunc viventium in Ordine, & Congregatione suppressis prædictis juxta supradictas nostras Literas, quam pro servitio, & manutentione Ecclesiarum eorundem Ordinis, & Congregationis, necnon parvorum Conventuum, atque onerum illis respectively incumbentium supportatione, & pretium inde redactum deponi facias penes ædem sacram vel personam fide, & facultatibus idoneam, ita ut exinde extrahi minime possit, nisi cum mandatis propria tua manu subscriptis cum expressione causæ, & usus, in quem pecunia erit eroganda, qui quidem usus non sit alius, quam pro subsidio, & expeditione antedictis.

Decretum
irritans.

§.5. Decernens præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque sub quibusvis similibus applicationum renovationibus, suspensionibus, limitationibus, aut contrariis dispositionibus unquam comprehendi, aut comprehensas censerent, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data per dictos Ducem, & Reipublicam eligenda de novo concessas intelligi, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iisdem Duci, & Reipublicæ, & aliis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, necnon de exprimendo vero valore in similibus applicationibus, illisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac rec. mem. Pauli V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & illarum alienationibus committendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, ac omnibus, & singulis, quæ in prædictis nostris Literis volumus non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. M. M. sub Anulo

Dat. die 19.
Apr. 1656.

nulo Piscatoris, die 19. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno II.

C.

Confirmatio, innovatio, declaratio, & extensio Constitutionum Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. de datis, & promissis pro iustitia, vel gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurator.

Inter gravissimas, multiplicisque curas, quae ex debito pastoralis officii humilitati nostrae divinitus commissi Nobis assidue incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, ut iustitiae, & gratiae expeditiones, quae apud Sedem Apostolicam in dies obtinentur, ea qua par est, rectitudine peragantur, ne pernicioso cuiusquam circa illas excessu Romanae Curiae existimatio ullatenus laedatur, sed ipsa Curia in omnibus praeclara semper splendeat laude integritatis, & abusus quicumque ab illa procul arceantur. Quapropter operam pretium facturos Nos existimamus, si ea, quae a nonnullis Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris simili consilio provida sancita sunt, ut in posterum firmiter observentur, innovemus, illaque declaremus, & extendamus, prout in Domino, arbitratur rationi esse consentaneum.

Excommunicat dantes vel promittentes pro gratia, vel gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

§.1. Dudum siquidem emanarunt a fere; Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris literae tenoris, qui sequitur, videlicet: Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra omnes Clericos Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive sint familiares Curiae, sive alii undecumque, qui aliquando pactum fecerint, seu aliquod parvum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto, sive promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenarie non expressis, sive sit sub specialibus, & expressis aperte verbis, quicumque dederint, aut receperint magnum, vel promissionem de quacumque re, aut utilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua iustitia, sive gratia pro se, aut pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per Literas Apostolicas, & quibuscumque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

Eos, qui huiusmodi culpabiliter novis, & non referat S. Pont. excommunicat.

§.2. Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in praedictis, & Nobis intradierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiae subiacere.

Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro praedictis, vel aliquo praedictorum, (absque speciali mandato) nostrae absolutionis beneficium valeat obtinere: nisi forsitan ad Nos habere accessum non possit in mortis articulo constitutus. Nec etiam ad absolutionis gratiam admittatur, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.

Iustitiam vero, sive gratiam sic obtentam nullius proflus esse momenti volumus, omnique statuimus carere effectu, & robore firmitatis.

Sed, & scienter utentes ipsis simili sententia excommunicationis affringimus, & reservantes Nobis absolutionem eorum cum praemissis in omnibus ad poenas similes obligamus.

§.3. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio quam maxime possumus, enitimus, atque contendimus, ut domus, & Curia nostra a sordibus expurgentur.

Cui salubri consilio incumbens fe: re. Bonifacius Papa VIII. excommunicavit, & anathematizavit omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive familiares Curiae, sive undecumque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid parvum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, sive sub verbis generalibus, & plene non expressis, sive specialibus, & aperte expressis facta quicumque darent, aut reciperent pro iustitia, sive gratia, sive pro se, sive pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per Literas Apostolicas, & quibuscumque aliis modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantesque, & recipientes duxit extendendam: Illos etiam qui sibi intra triduum non renuntiarent eum, quem in culpa esse scirent, vel alicui, per quem ad se fideliter referretur, simili voluit sententiae subiacere: ac decrevit, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam absque speciali mandato suo absolutionis beneficium valeret obtinere, nisi in mortis articulo constitutus, sed nec quisquam admitteretur ad absolutionis gratiam nisi prius erogatum esset pauperibus quantum ille dedisset, vel etiam recepisset. Iustitiae vero, sive gratiae expeditiones sic obtentae nullius proflus essent roboris, vel momenti, & scienter illis utentes simili sententia innodavit, ac reservavit sibi absolutionem eorum, cum praedictis, & ad poenas similes in omnibus obligavit.

§.4. Sed hoc scelus ita hodie in mores inductum est, ut plerique cupiditate improbi quatenus potentiorum suffragationibus adnixi huiusmodi negotiorum expeditiones hac illac consequentes turpissime nundinentur. Alii alios, quos gratia praestare arbitrantur, donis, & pollicitationibus

Praedictis ab omni, & quacumque absolutionis spe vindicant.

Recenter in hominis huiusmodi Conit. Bonifac. VIII.

Tale scelus frequenter committi dicit, & praefertim temporibus suis cum magno Ecclesiae detrimento.

nibus ambiant. Quidam etiam se talium operam, atque industriam pretio, & muneribus quaesivisse affingant. Quae cum pessima sint, & Curiae praedictae existimationem gravissime offendant, in eos, qui talia agunt animadvertendum fore arbitrati, Constitutionem praedictam cum suis censuris, & poenis omnibus innovamus, eademque omnes extendimus ad audentes quaecumque horum facinorum, quae adscripsimus, dantesque illis, & aliis supra dictis auxilium, consilium, vel favorem.

Poenas auget.

§.5. Quin etiam eos omnes omni beneficio, & officio Ecclesiastico, & seculari, sive temporali, sive perpetuo ipso iure privamus, ac privatos esse declaramus, & praeterea infamiae subiectos perpetuo, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quaeque res erit, tales poena exigantur, quae ceteris sint exemplo.

Revelantibus impunitatem concedit.

§.6. Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicesque, fautores, & socios retexerint, impunitas concedatur. Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, nonis Novembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Constitutionis causa.

§.7. Cum autem subinde variae vulgatae fuerint praedictarum Bonifacii, & Gregorii Praedecessorum Constitutionum interpellationes, quarum aliqua ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum utilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem Praedecessorum mentem nimium relaxant. Hinc est, quod Nos omnem, quae circa praemissa in posterum enasci posset, dubitationem tollere, & quacumque speciem, suspitionem, & occasionem damnatae per Constitutiones huiusmodi labis a Curia praedicta, quantum Nobis ex alto conceditur, perpetuo excludere cupientes. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, eadem praesertim Bonifacii, & Gregorii Praedecessorum Constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & poenis, ac aliis quomodolibet contentis in illis (sublata tamen revelandi obligatione) tenore praesentium perpetuo confirmamus, innovamus, & adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo praetendi posset, restitimus, & plenarie reintegramus.

Constitutiones extendit.

§.8. Ac in iisdem Constitutionibus casus, in quibus aliquid promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro iustitia, vel gratia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus, & mixtis apud Sedem praedictam, & non solum ab ipso Romano Pontifice, verum etiam a quibuscumque ejus Ministris, Judicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate praeditis, & fungentibus, aut ab aliis gratia, vel favore pollutibus, etiam eidem Summo Pontifici consanguinitatis, seu affinitatis Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

gradu quocumque conjunctis, seu attinentibus, etiam laicis obtinenda in alma Urbe aut in alio quocumque loco, in quo distam Curiam esse contigerit, comprehendi decernimus, & declaramus.

Praeterea Constitutiones huiusmodi non tantum in actionibus jure naturali, & divino prohibitis, quia male sunt, sed etiam in aliis, quae ideo male sunt, quia jure humano, & praedictis Apostolicis Constitutionibus, ac praesenti nostra interduntur, locum habere.

Necnon mediatores sive immediatos, sive mediatos, quotquot, & quicumque sint, & quavis dignitate, praereminentia, auctoritate, favore, consanguinitate, atque affinitate, ut praemissum est, polleant, & praesulgeant.

Ac etiam promissiones, seu verba promissoria, dationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac poenas evitari posse in casibus, in quibus cesset suspicio mali.

Deinde illos etiam comprehendere, qui pro aliorum iustitia, vel gratia quomodolibet impedienda, vel differenda, aliquid dant, recipiunt, vel deponunt, promittunt, seu pollicentur, unde aliis damnum, vexatio, vel molestia quomodocumque inferri, & resultare posset, & mediatores quoscumque immediatos, sive mediatos.

Insuper quaecumque verba, seu signa etiam aequivoca, quovis modo apta inducere quacumque obligationem iustitiae, aut fidelitatis in principali, seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis, a Constitutionibus supra dictis prohiberi.

Quinimo non licere quicumque promittere, dare, vel accipere quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & aliis auctoritatem, aut potestatem habentibus, nec quibuscumque mediatoribus pro defensione juris quaesiti, sive assentione querendi, etiam ad redimendam injustam vexationem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore praedictis decernimus pariter, & declaramus.

Ad hoc dationes, promissiones, & acceptiones pro guberniis, vel aliis quibuscumque officiis, & muneribus etiam minoribus obtinendis, sive pro unica vice, sive in singulos annos, aut menses, vel aliter quomodocumque a Constitutionibus praedictis interdicti: neque Judicibus, Ministris, ac Officialibus pro gratia, vel iustitia obtinenda, etiam in his, quae dependent ab eorum arbitrio, & ad quae obligatione iustitiae non tenentur, quicumque dare aut promittere, nec ipsis accipere licere.

Neque etiam permiffum esse Officialibus, vel Ministris dictae Sedis in provisionibus, seu earum occasione quorumcumque officiorum, etiam jurisdictionem, vel ejus exercitium annexum non habentium imponere pensionem ullam, responfionem, praestationem, vel onus, seu partem aliquam commodi, vel emolumentum ad